

som Grundlag for Bedømmelsen af den stedfundne Valghandling.

Der har ikke før i det sidste Dieblif fra Oppositionens Side været fattet Beslutning om at forlange navnlig Afstemning, og der ses heller ikke fra Valgbestyrelsens Side at være truffet eller endog blot paatænkt passende Forholdsregler for et saadant Tilfælde. Nogle Minuter efter, at Raaringens Udfald var kundgjort, blev der af Rkjøbmand Schjøtt fremsat mundtlig Begjæring om skriftlig Afstemning, og samtidigt overleveredes der Borgmesteren en med Schjøtt's og tre andre Mænds Navne undertegnet skriftlig Begjæring i samme Retning. Borgmesteren gjorde da opmærksom paa, at Begjæringen for at være gyldig skulde fremsættes af mindst 50 tilstedeværende Vælgere, og spurgte Schjøtt, om disse vare til Stede, hvilket han bekræftede med Tilføiende, at der kunde komme flere endnu. Da der imidlertid ikke forelaa nogen Fortegnelse over, hvilke Vælgere der sluttede sig til Forlangendet om navnlig Afstemning, krævede Borgmesteren, at de, med hvem dette var Tilfældet, skulde indfinde sig ved Valgbestyrelsens i Nærheden af Tribunen opstillede Bord for efterhaanden at blive optegnede. Efter stet Opfordring til den i Valglokalet (det ny Gymnastikhus i Kongensgade i Helsingør) tilstedeværende Mængde samlede der sig da i Nærheden af Bordet en Del Personer, og man begyndte at nedskrive deres Navne, idet man samtidigt konfererede disse med Valglisten. Det viste sig dog snart, at dette vilde tage for lang Tid, saa at navnlig den i Loven givne Frist af et Kvarter vilde udløbe, længe forinden det paa den Maade kunde blive konstateret, hvor mange Vælgere der sluttede sig til Afstemningsbegjæringen. Borgmesteren lod da, efter at 13 Navne vare nedskrevne, Optegningen foreløbig standse og gjorde et Forsøg paa at faae de Paagjældende ordnede og talte paa det Sted, hvor de stode paa Gulvet nedenfor Tribunen. Da han imidlertid ikke fandt det muligt at tilvejebringe en behørig Afsondring fra andre Tilstedeværende, traf han den Foranstaltning,

at de, som begjærede den skriftlige Afstemning, skulde stille sig op paa Tribunen. Schjøtt protesterede gjentagende mod denne Ordning som egnet til at afholde Vælgere, der ikke vustedede at stilles til Skue for Mængden, fra at slutte sig til den foreliggende Afstemningsbegjæring; men Borgmesteren, som mente, at det var den eneste Maade, paa hvilken det kunde forhindres, at Flere efterhaanden kom til, fastholdt sit Forlangende. Han bemærker, at det efter Alt, hvad der var passeret, maatte forudsættes, at alle de, som sluttede sig til Begjæringen, paa dette Tidspunkt vare samlede foran Valgbestyrelsens Bord i en Rlynge, saa at det, der stete, alene bestod i, at den alt forsamlede Rlynge flyttedes fra Gulvet op paa Tribunen. Nogen Legitimation ved Opgangen blev dog ikke fordret; det stod Enhver frit for at slutte sig til. Da man begyndte at gaa op paa Tribunen, var Kvarteret rigelig udløbet, hvorfor der ogsaa fra flere Sider i Salen blev raabt, at det var for sildigt. Borgmesteren stillede sig nedenfor Tribunen ved Opgangen, med Ansigtet vendt imod denne, og talte dem, der gik op; bagefter, da Folk atter gik ned fra Tribunen for at faa deres Navne optegnede ved Bordet, stod han for at passe paa, at hver Enkelt, der havde været oppe paa Tribunen, ogsaa efterhaanden virkelig blev nedskreven. Han udsiger, at Grunden til, at han talte dem, der gik op, selvfølgelig var den, at hvis der ikke havde været saa Mange som 50, vilde Sagen dermed have været endt, uden at det havde været nødvendigt derefter at undersøge, om Nogle af dem maatte udstydes, fordi de ikke vare Vælgere. Han paastaar at have været fuldstændig paa det Rene med, at Alle, der kom for at slutte sig til Begjæringen, skulde medtages, idet han vilde gaa ud fra, at de da ogsaa alle havde været med fra først af, og han gjør gjældende, at det ikke med en Tanke er faldet ham ind at forhindre Noget, som i uafbrudt Rækkefølge sluttede sig til de Øvrige, fra at komme med; havde der meldt sig Hundrede, vilde de ubetinget Alle være blevet medtagne. At der ikke kom flere